

νατον ἦτο νὰ ἐννοήσωσι πῶς μία κραταιὰ ἄγκισσα θὰ εἶδιδε τὴν
προσοχὴν αὐτῆς εἰς κήπους, διότι ὅλη ἡ μέριμνα αὐτῆς θὰ περ-
εστίφετο εἰς τοὺς κραταιοὺς αὐτῆς στόλους καὶ στρατοὺς.

Ἐπίσθισαν ὁμῶς ἀκούσαντες ὅτι τὰ ἱαματικά φυτὰ τὰ ἐπι-
τείνοντα εἰς τὴν ὑγιάν τοῦ σώματος ἦσαν ἄξια τῆς ἐπιθυμίας
ἀπάντων τῶν γηγενῶν, διὸ τοῦ Κ. Χοῦκερ ἐπιμείναντος ὡς ἐπὶ
ἐπὶ τούτου μόνον, τὸ ζήτημα ἐτροποποιήθη ᾧδὲ πως.

Ἡ Σουλτάννα τῆς Ἀγγλίας ἤκουσεν ὅτι ἐν τινι χώρᾳ τοῦ
ρόικου ὑπῆρχε φυτὸν τι ζωοπάροχον, καθιστὸν ἀθάνατον
ἅπαξ γευσάμενον, καὶ ὅτι ἐπὶ τούτῳ ἔπεμψε τὸν ἴδιον αὐτῆς
ιατρὸν εἰς τρόπον ὥστε, παρατηροῦντες τὰς σκληραγωγίας
τοὺς μύχθους τῶν βοτανικῶν, ἠκούοντο ἀδιαλείπτως νὰ λέ-
σιν : « Ἡ Σουλτάννα τῆς Ἀγγλίας εἶναι αὐστηρὰ γυνὴ καὶ ἠ-
λησεν ὅτι ἤθελε μαστιγῶσει ἀνηλεῶς τοὺς ἀπεσταλμένους,
δὲν εὗρισκον τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος φυτὸν, ὅπως δῆποτε.

Παρατήρησαντες ὅπόσον δυσκόλως ἐλάμβανον πληροφ-
ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς, ἀπεφάσισαν ἐπὶ τέλους νὰ εἰσχωρή-
μεσογειῶς μέχρι τῆς ἄκας τῆς κοιλάδος Τεσσούτ, ἑκατὸν
εἴκοσι περίπου μίλια πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Μαρόκκου, ἐλπίζον-
εὔρεϊν τὸ ὑψηλότερον ὄροπέδιον τοῦ Μεγ. Ἄτλαντος. Λαβόν-
ῦθεν παρὰ τοῦ Ἑλ-Γράουη ἐπιστολὰς πρὸς πάντας τοὺς Καδὲ-
τῶν κοιλάδων, ἀπὸ τῆς Τασερεμνούτης μέχρι τῆς Χάχης,
μηθευθέντες τρεῖς σκηνάς, μέγα ποσὸν ἐπισκευῆς, ἱκανοὺς ἰ-
ρέτας καὶ συνοδείαν ἐννέα στρατιωτῶν, ὁμοῦ δὲ καὶ δύο ἰπ-
ματικούς, τὸ ὅλον τριάκοντα ἑπτὰ ἄνδρας καὶ 33 ἵππους
ἡμιόνους, ἐγκατέλιπον τὰς βρυπαρὰς τοῦ Μαρόκκου ῥύμας
τῆς Ν. Α. πύλης ὀδεύοντες βραδέως εἰς ἐκδρομὴν ἐξαιε-
συνάμα καὶ ἐνδιαφέρουσαν, πολλῶ μᾶλλον ἢ εἰάν ὁ ἀληθὴς
πραγματικὸς αὐτῆς σκοπὸς καὶ τὸ τέλος ἐγινώσκετο.

Ἐμβλέποντες εἰς τὸν χάρτην τῆς Νοτίου χώρας τοῦ Μα-
κου ἀγνοοῦμεν διὰ ποίαν αἰτίαν ὁ Κ. Βὼλ δὲν ἐσημείωσε
σειρὰν τῆς ὁδοῦ. ἂν ἐβουδισαν, ὀρώμεν ὁμῶς μεγάλην σαρ-
ρέων κατὰ μέσον ὄρον δώδεκα καὶ ἡμισυ χιλιάδων ποδῶν